

Joz kapitola 7.

[1] Izraelci se při provádění klatby dopustili zpronevěry. Akán, syn Karmího, syna Zabdího, syna Zerachova z pokolení Judova, vzal něco z věcí propadlých klatbě. Proto vzplanul Hospodin proti Izraelcům hněvem. [2] Jozue vyslal muže z Jericha do Aje, který byl u Bét-ávenu, na východ od Bét-elu, a řekl jim: "Jděte do té země na výzvědy!" Muži tedy šli na výzvědy do Aje. [3] Když se vrátili k Jozuovi, hlásili mu: "Není třeba, aby táhl všechen lid. Ať vytáhnou jen dva nebo tři tisíce mužů a přepadnou Aj. Nezatěžuj tím všechen lid, vždyť jich je málo." [4] I vydalo se tam z lidu na tři tisíce mužů, ale museli před ajskými muži utéci. [5] Ajští mužové z nich pobili asi třicet šest mužů. Pronásledovali je před branou až k lomům a na straně je pobíjeli. Lid ztratil odvahu, rozplynula se jako voda. [6] Tu roztrhl Jozue své roucho, padl před Hospodinovou schránou tváří k zemi, ležel tak až do večere spolu s izraelskými staršími a házeli si prach na hlavu. [7] Jozue lkal: "Ach, Panovníku Hospodine, proč jsi vlastně převedl tento lid přes Jordán? Chceš nás vydat do rukou Emorejců, aby nás zahubili? Kéž bychom byli raději zůstali na druhé straně Jordánu! [8] Dovol prosím, Panovníku, co mám říci, když se Izrael dal na útěk před svými nepřáteli? [9] Až to uslyší Kenaanci a ostatní obyvatelé země, obklíčí nás a vyhladí naše jméno ze země. Co pak učiníš pro své veliké jméno?" [10] Hospodin řekl Jozuovi: "Vstaň! Co je s tebou, že jsi padl na tvář? [11] Izrael zhřešil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali z věcí propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci. [12] Proto nemohou Izraelci před svými nepřáteli obstát a obracejí se před svými nepřáteli na útěk, protože sami propadli klatbě. Nebudu už s vámi, jestliže ze svého středu nevymýtíte to, co propadlo klatbě. [13] Vzhůru, posvěť lid a vyzvi jej: "Posvěťte se na zítřek! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Uprostřed tebe je něco, co propadlo klatbě, Izraeli! Nemůžeš obstát před svými nepřáteli, dokud to, co propadlo klatbě, neodstraníš ze svého středu. [14] Ráno budete přistupovat po kmenech. Kmen, který Hospodin označí, bude přistupovat po domech. Dům, který Hospodin označí, bude přistupovat po mužích. [15] Ten, kdo bude označen, že si přisvojil věc propadlou klatbě, bude spálen se vším, co mu patří, protože přestoupil Hospodinovu smlouvu a dopustil se v Izraeli hanebnosti." [16] Za časného jitra rozkázal Jozue Izraeli přistupovat po kmenech. Losem byl označen kmen Judův. [17] Rozkázal, aby přistupovala judská čeleď. Označena byla čeleď Zerachejců. Rozkázal, aby přistupovala zerašská čeleď po mužích. Označen byl Zabdí. [18] Pak rozkázal, aby přistupoval jeho dům po mužích. Označen byl Akán, syn Karmího, syna Zabdího, syna Zerachova z pokolení Judova. [19] Tu vyzval Jozue Akána: "Synu, přiznej slávu Hospodinu, Bohu Izraele, a vzdej mu chválu. Doznej se mi, co jsi učinil, nic přede mnou nezapírej!" [20] Akán odpověděl Jozuovi: "Ano, zhřešil jsem proti Hospodinu, Bohu Izraele, učinil jsem toto: [21] Viděl jsem mezi kořistí jeden pěkný šineárský plášť, dvě stě šekelů stříbra a jeden zlatý jazyk o váze padesáti šekelů. Vzplanul jsem žádostí a vzal jsem si to. Je to ukryto v zemi uvnitř mého stanu a stříbro je vespod." [22] Jozue poslal posly, ti běželi do stanu, a hle, bylo to ukryto v jeho stanu a stříbro bylo vespod. [23] Vzali ty věci ze stanu, přinesli k Jozuovi a všem Izraelcům a pohodili je před Hospodinem. [24] Za účasti všeho Izraele vzal Jozue Akána, syna Zerachova, i stříbro, plášť a zlatý jazyk, i jeho syny a dcery, býky a osly, jeho brav i stan a všechno, co mu patřilo, a ubírali se s tím vzhůru do doliny Akóru. [25] Jozue řekl: "Zkázu, kterou jsi uvalil na nás, nechť uvalí Hospodin v tento den na tebe." Všechen Izrael jej kamenoval, spálili je a zaházeli je kamením. [26] Navršili nad ním velkou hromadu kamení, je tam až dodnes. A Hospodin upustil od svého planoucího hněvu. Proto se to místo jmenuje Emek Akór (to je Dolina zkázy) až dodnes.